

Forhandling

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Forslagsstillerne foreslår, at regeringen skal fremsætte et lovforslag, der indsnævrer retsgrundlaget for iværksættelse af faglige blokader på arbejdsmarkedet. Ifølge forslaget skal det ikke være lovligt for en faglig organisation at etablere en faglig blokade mod en virksomhed, når kun et mindretal af de ansatte på virksomheden er medlemmer og virksomheden har indgået overenskomst med en anden faglig organisation.

Forslaget begrundes med en tendens til at iværksætte blokader, hvis primære formål har været at sikre en monopollignende status for den pågældende faglige organisation i forhold til konkurrerende organisationer. Forslagsstillerne mener, at blokaderne mod virksomhederne Ikadan og Brørup reelt var magtkampe mellem to konkurrerende organisationer. Forslagsstillerne peger på, at sådanne magtkampe kan være langvarige og have omfattende skadevirkninger for økonomi og beskæftigelse på de ramte virksomheder. Derfor er det efter forslagsstillerne opfattelse nødvendigt at indsnævre retten til blokader med et lovforslag.

Jeg finder det mildest talt forstemmende, at partier, som normalt plejer at anerkende den danske model, i dag forsøger at få tilslutning til at begrænse blokaderetten ved lov. Det er ikke mere end halvanden måned siden, vi fejrede et jubilæum på det danske arbejdsmarked: Vi fejrede 100-års-dagen for Septemberforligets indgåelse – et forlig, der lagde grundstenen til det velfærdssamfund, som vi kender i dag. Og læg nu mærke til, at det, der gjorde det forlig så specielt, var, at arbejdsmarkedets parter gensidigt anerkendte hinanden og dermed stoppede Danmarks længste og Danmarks mest opslidende arbejdskamp! Og det forlig banede vejen for den regulering af arbejdsmarkedet, der herhjemme er karakteriseret ved aftaler i stedet for lovgivning, og det var begyndelsen til den danske model – et arbejdsretligt system, der er beundret verden over.

Historien, der har fulgt efter forliget, har vist, at arbejdsmarkedets parter har været i stand til at håndtere og løse problemerne på arbejdsmarkedet. Regeringen mener bestemt ikke, at der er behov for en lovmæssig begrænsning af blokaderetten.

Jeg vil gerne understrege, at arbejdsmarkedets parter i meget høj grad er bevidste om det ansvar, der påhviler dem. Blokader og strejker er arbejdsretlige kampskridt, som arbejdere og deres fagforeninger kan anvende til at få en arbejdsgiver til at forhandle om indgåelse af en overenskomst. Der skal være en faglig interesse, som har passende styrke og aktualitet, når blokader og strejker anvendes som middel til at opnå overenskomst.

Ifølge Arbejdsrettens dom i Ikadan-Brørup-sagen havde SiD en faglig interesse, som netop havde den passende styrke og aktualitet. Vi må konstatere, at spillereglerne var overholdt. Regeringen mener ikke, at sagen giver anledning til en begrænsning af blokaderetten.

Jeg vil gerne understrege, at det er regeringens generelle opfattelse, at vi herinde skal være tilbageholdende med at lave lovgivning på områder, der traditionelt er overladt til arbejdsmarkedets parters regulering. Desuden vil jeg pege på, at Danmark er bundet af internationale konventioner og aftaler, og jeg kan ikke skjule min forundring over, at en tidligere arbejdsminister ikke er mere opmærksom på det, når jeg ser, at den tidligere arbejdsminister er at finde blandt forslagsstillerne.

Retten til kollektive kampskridt er jo netop en af de fundamentale rettigheder, som er beskyttet både i ILO's konventioner og i Europarådets socialpagt. Nuvel, retten kan godt begrænses, men kun i ganske særlige tilfælde. Det gælder f.eks., hvor det er nødvendigt for beskyttelse af statens sikkerhed eller den offentlige sundhed eller moral. Men det skal samtidig siges, at både ILO og Europarådet anlægger en streng fortolkning af, hvad det så betyder.

Specielt i ILO anerkender man også de såkaldte væsentlige tjenesteydelser, essentiel services, hvor en afbrydelse i arbejdet kan udsætte en del af eller hele befolkningens sikkerhed og sundhed for fare.

En begrænsning af blokaderetten som den, der er foreslået i nr. B 18, vil formentlig blive anskuet fra den synsvinkel, at den fratager lønmodtagerne nogle velerhvervede rettigheder, og det vil kunne give anledning til kritik af Danmarks handlemåde.

Det kræver næppe den helt store analytiske indsigt at foruddiskontere, hvad der bliver konklusionen fra regeringens side. Det bliver en meddelelse om, at regeringen bestemt ikke kan støtte forslaget.